

מסורת הש"ס

קסבר רב פפא כי אמר רב א' שנת מלוא א' שנת פקדון. וא"ת ולרב פפא מורכב גופיה אמאי לא אוקי' ממני' בתעמד שלשון ואפי' אין לצדור ובי תימא' משום דלא משמע ליה לישנא דממני' בתעמד לשון א' ק' מהאי טעמא דהו' ליה למימר דרב פפא לא אמר כרב זבדי וי"ל אע"ג דממני' לא משמע ליה לרב בתעמד ג' מ"מ מדלחך רב פפא לאסיפוגי דרב זבדי משמע שיש סוף לאי וטעם בדבוס ענין וכל מפרשאי מילתא דרב משום מעמד שלשון:

לֵיה לִרְבִּי חֲמֵשֶׁם ג' מ"מ מִדְּלֹחֶת רַב
פֶּפֶא אֶלְפִינוֹי אֶרֶב וְצִד שְׁמַעֲמֵ שִׁישׁ
לִי כֹה וְעֹשֶׂה דְבָרֹשׁ עֵינִי אֶל מִפְרָשָׁה
מִילָחָה דְרַב מִשׁוֹס מַעֲמֵד שְׁלֹשָׁן:
מִמָּא בְּרַבְרִי תֵנוּ וְהָא קִרְנִי
חֲבָתִי. וְהָא רַב אֶל קִרְנִי
תֵנוּ אֲשַׁמְעִי לְדַפִּי הִכִּי אֵין סוֹפִין לֵי
הַיּוֹרֵשִׁים לְשַׁחֵר כְּרִי דְּפִלְגִי בִירוּשְׁלָמִי
אֲדַרְבֵּן וְאֶמַר דָּמֵן וְאֵל הִיז כְּשִׁהֲרִי
אֵלָּא כִּכְתּוֹב אֵין סוֹפִין לֵי דִּמְתַּנִּי
אֵל אֲחֵא לְאֲשַׁמְעוּנִי בְּדִין מְזוּלָה לְקָמִי
דְּבִרִי הֵמָּה אֵם סוֹפִין הַיּוֹרֵשִׁים לְקָמִי
אֵם אֵלֹ אֵלֹא לְאֲשַׁמְעִי דְּאֵין אֵלֹא
מִיָּה וְעוֹד דִּמְסַחֲמָה כִּרְכֵּן אֲחֵא:
נִיבֵה אֲמַר דִּבְּהוּא אֲמַר רַב כ' ב'

תנהו לפלוגי במעמד שישתן קנה. * אוריצי'ל וכן ר"ם דנמעמד קנה בעל כרחו של לוח או של נפקד דלי לא קני אללא מזרעו נתלא דלמיר דוקא נפקדון קנה למה הולכר לתקן מעמד ג' ילמיר לו וזי שאין נראה לומר דהולכר לתקן במקום נפקדון קנה זי הספק אללא זי אחרים דללא יועיל אלס * ילמיר זי ועוד אף כשאין הסקדון זיז הספק יקנה כחודשאל דלמיר הכס (זי' ג' קמט.) אדרכי נפקא אורחא מדי אסור גיורא אללא נראה לנס דלמיר בעל כרחו של נפקד קני וכן גבי אסור גיורא דקלמיר רבא היכי ליקנייהו דא מרי לנטי וזי' כנעמד * אוריצי'ל משמע דלס היה הולך

היה קונה בע"כ ואין לומר אם היה הולך שם היה מוצאנה לפי שהיה מתבייש בפני אישור לומר אין רצוני דאם כן בלא מעמד שלשמן הוה ל"י למימר לא אוליגא שלא יאמר לו וזה כי מסתמא היה הפחדו ביד רצא

ומיזה להסוף טעמא דמפרש בנמוך בהדיא הגאון דקא משתני ליה מ' טעמא: **תנא**ר' פאיוני בספער ג' קנה. אומר ר"ת דלש"ג דהמחבר אינו יכול לנמול וכן משמע בפ"ב דקדושין (דף מה.) דקאמר במלוה קטפ' יציעתי איהא כולי עמלא אינ' להו אשמואל ובנאשה סמכה דעמה קאמר קאמר במלוה על פני פלגי דברר הווא א' קנהל בנעמד ג' במלוה משמ' אמאי מקודשת למאן דאית ליה גבי מלוה בשטר דלא סמכה דעמה ו' גבי ובנאשה סמכה דעמה פלגי דממקין אדשמואל איהוה בשטר אלף גבי היא שחלה באחרים דפרין ומוזני כחובתה צעוות הגאון והוא דלא א"י תוכל לנמול דלש"ג דהבעל ודאי לא יתראה הא פרישת דס' יתראה הבעל כדי לגבול שחלתו וכן בספ"ק דצ"מ (דף יט:) לנמא כחבה ליתן בניסן ולא נתנה עד תשרי כ' ומשני ש"מ איהא וי"ל דלא קתי' נעמד ג' כחבה והאפשר שלא חנא ליה גבייה לע' דאן עדים שמכירה א"י הבעל והאפשר יכפירה ואם ינ' מיתה או מוכח שהשוכר אמת ויכולת ליתחם למלא כחבה ליה בניסן בעוד שוכנים אם הנפקד או הלוה עודד שוכנים ואמר ליה ישר כיון דאין ויהי לעודד שוכנים ה"ה בנעמד ג' לא קנה ואם המקבל שאינו חוזר בו יתן אפי' אמר ליה בלא נעמד ג' אבל אם חוזר בו לא להשטת מן העודד שוכנים או הנותן עודד שוכנים ונראה דקא' דלש"ג כל שכן ממונ העודד שוכנים ועוד דצדיקיה דיינוני ליה שאמר

הקנה לנזירים הכי גמי דא קנו. פי' הקנה נולדים במעמד
גדנסי הכי גמי דקנו הכי פי' הקנה נולדים בקנין בעלמא
במעמד שלשון קט אפי' נולדו אחרי כן: **לרבר** שאינו בוקים מי אבי
לכרב שלא בא לעולם דבהאשה רבה (יצומת ג.) אית ליה גבי פירות
קאמר רב הונא דהמוכה לעובר אף קנה רב נחמן הוא היו
קאמר רב חמא מנאלי עלום יכול לחזור לו וי"א"ם מתיבא ש
דקמי (סס ג:) לאחר שתגיירי ושפתחמרי מקודשת מהיהו גופא ש
לאחר שתחמר דמקודשת ויש לומר דעובד כוכבים ועבד איסתכו צע
ואעי"ר דליפני מניה דארס מקנה לר"מ פירות דקל ולא מפלגין
דאמר (קידושין סג:) האומר פירות ערוגה זו מחוזרין יהיו תרומה

מוסף רש"י

[illegible]